

Cultura i Societat

ESPECTACLES | CIÈNCIA | TENDÈNCIES | TRADICIONS | FETS I GENT | CINEMA | TELEVISIÓ

CORREU ELECTRÒNIC cultura@ddg.cat

Jane Birkin: «Gainsbourg va escriure les cançons més precioses sobre la separació»

► La cantant porta aquest vespre a l'Auditori de Girona «Symphonie Intime», un concert d'homenatge al seu company sentimental i artístic

ACN/DDG BARCELONA

■ Vint-i-cinc anys després de la mort de Serge Gainsbourg i més de cinquanta des que es van conèixer, la cantant i actriu Jane Birkin torna a pujar als escenaris per homenatjar qui va ser la seva parella sentimental i artística. Birkin, que aquest vespre actua a l'Auditori de Girona dins el festival Temporada Alta, assegura que Gainsbourg va escriure «les millors cançons sobre la separació que s'han fet mai».

Si l'any 2018, Birkin va portar a l'escenari del Primavera Sound el concert *Birkin/Gainsbourg Le Symphonique* amb l'Orquestra Simfònica del Valles, avui presenta *Symphonie Intime*, una versió més íntima d'aquell recital acompanyada per una orquestra de cambra i del pianista Nobu Nakajima.

Les cançons de Gainsbourg que van nodrir el concert del Pri-

mavera Sound inclouen *Ces petits riens*, *L'Amour*, *La Javanaise*, *Valse de Melody*, *La chanson de Prévert* o *Baby alone in Babylon*. Birkin va destacar ahir que són «cançons precioses» i va reconèixer que amb «el pas dels anys» les paraules dels temes tenen un nou sentit per a ella.

«Ara les canto i sento que he viscut allò que Gainsbourg trasllada en aquestes cançons», va explicar ahir a Barcelona.

La cantant va dir que té «la sort d'haver inspirat algunes de les cançons més precioses sobre la separació i l'amor».

Birkin va destacar que a les lletres de les cançons de Gainsbourg hi ha una gran «bellesa en el contingut de les seves paraules. Són molt punyents i tenen molt lirisme i és increïble com poden transmetre tanta emoció amb tan poques paraules».

Birkin va recordar com Serge

Gainsbourg estimava molt la música clàssica i que mai es volia comparar amb compositors d'aquest estil. Per això, creu que se «sentiria commogut i emocionat» pel muntatge que porta a Girona.

L'interpret va recordar també com Serge Gainsbourg era «políticament incorrecte» fa trenta anys. En una roda de premsa a la capital catalana, va fer referència, per exemple, a com el Vaticà va demanar prohibir *Je t'aime moi non plus*, així com altres provocacions del cantant francès com quan va cremar un bitllet de 500 francs a la televisió francesa o va fer una versió reggae de *La Marseillaise*.

«El que ara s'ha canviat és que s'ha d'anar molt en compte amb el que es diu i hi ha molta autocensura». Birkin es va preguntar: «*Je t'aime moi non plus* seria avui prohibida? No ho sé».

La cantant Jane Birkin, ahir a l'Ateneu Barcelonès. PERE FRANCESC (ACN)

Sexualitat patriarcal

PORN IS ON

► **Direcció:** Marina Rodríguez. **Creació i interpretació:** Marina Rodríguez, Ricardo Mena, Guillem Barbosa i David Priego. **Dijous 7 de novembre. La Planeta de Girona. Temporada Alta.**

Es diu que vivim en una societat hipersexualitzada però, no obstant això, encara existeixen múltiples tabús a l'hora de parlar de sexe. Sobre aquesta i altres idees gira *Porn is on*, el muntatge amb el qual Marina Rodríguez parla, sense pèls a la llengua i servint-se de la *performance* més radical, sobre la sexualitat en un món en el qual cada vegada som més avatars virtuals que no persones. Una societat de consum que, amb les noves tec-

nologies, s'ha traslladat al món virtual i en la qual, seguint les idees patriarcales, es mantenen uns esquemes que atorguen a la dona el paper d'objecte sexual que té com a missió donar plaer al mascle. Tot això resumeix en una frase, pronunciada en un monòleg final per la mateixa autora de l'obra: «El món es mou al ritme de la palla masculina».

Porn is on denuncia, combinant humor i al mateix temps acidesa, l'ampli ventall de gèneres pornogràfics que omplen els portals més populars de la xarxa. Etiquetes com *bukkake*, *gangbang*, *creampie* o *gokkun* descriuen tots sovint escenes sexuals violentes, en les quals els homes amb grans penis exerceixen el seu poder violent sobre dones fràgils i submissives que renuncien, sense queixar-se, al seu propi plaer.

Brillantment acompanyada per David Priego i Ricardo Mena a l'escenari, Marina Rodríguez teixeix un relat que, tot i provocar el riure del públic, mostra amb certa duresa com s'ha transformat el sexe en un producte de consum massiu, sense passió ni ànima, que tan sols busca l'aïllament mitjançant l'addicció.

Temporada Alta reflexiona avui sobre la precarietat en la cultura

► El Casino de Girona acull l'estrena de «La defensa alien», un muntatge dirigit per Rovira, Vidiella i Socías

ALBA CARMONA GIRONA

■ El festival Temporada Alta reflexiona avui sobre la precarietat en el món de la cultura amb l'estrena de *La defensa alien*. L'espectacle, un tríptic dirigit per tres directores diferents -Carla Rovira, Judit Vidiella i Marga Socías-, proposa un recorregut per diversos espais del Casino de Girona, que es convertirà en «un protagonista més», segons l'interpret Jordi Duran.

Duran serà l'encarregat de rebre el públic disfressat de Pare Noel, un inici impactant per mostrar que els actors han de treballar de tot per tirar endavant.

«A vegades tens l'oportunitat d'entrenar a Temporada Alta i a vegades actues davant d'una gran

Duran amb Rovira, Vidiella i Socías, ahir al Casino de Girona. MARC MARTÍ

superfície, però ho fas amb el mateix orgull», explicava ahir Jordi Duran.

El muntatge, que també reflexiona sobre el classisme en la cul-

tura, vol ser «una petita muntanya russa» que passa per molts llocs del món cultural per reivindicar que «la cultura no només es fa dels grans teatres, també es pot fer al carrer».

La defensa alien es pot veure avui en tres passis a les 6, a les 8 i a les 10.